

ז א מיי פכיו מה'י שנה
הלקי י סמג לאלון סה
נוש"ע פ"א ש"י סעף
ל"ח

רבינו הנגאל

עליה משום רה"ר ופריך
רב פפא לא אהדרו ליה
ירושלים אלא לאחר
שפוצרו בה פצרות ותר
מעשה שהיא רה"ר. וכן
שערי גינה לא יעמוד
בכרמליית הפתח ברה"ר
או ברה"ר ויפתח
בכרמליית דברי ר' מאיר.
אמרו לו מעשה בהקום
פטמין כו' ת"ר פתחי
גינה בזמן שיש לה
שער מבפנים מי היא
מנועל היכי דמי אי דלית
ביה ד' מקום פטור הוא.
אי דאית ביה ד' ביהא נמוד
רבנן למעלה מעשרה
למחר פותח ונועל בו
ומחזירו לאיסקופה הא
קא מטלטל מבכרמליית
לרה"ר ופריך אביי
לעולם דלית ביה ד' ויש
בה לחוק ולהשלימו לר'
הוא סבר חוקקין
להשלים ורבנן סברי אין
חוקקין להשלים ובמקום
פטור הוא אמר רב כי
בר אביי ש"מ מהא מנתי
תלת כו' גמטו. נגר
שיש בראשו גמטו ורבי
רבי אליעזר אומר ורבי
יוסי מפרש בגמ' הניטל
באיגודו ורבי
באיגודו אם קשור בדלתו
בדבר שיכול להיגדלו
דברי הכל מותר כי פליגי

ליקוני רש"י

[שיך לעמוד א]

וכן הביטא. מצינו
שמתקדים בלולג' ומוציא
אחת על גבי שמים וכדפי'
לכ: לג. טובב כהדק.
טעל דלית הנין קשה
למקמן מן ויהי כד מן
תקא קשה ללחא מילוי
כמו האקוס המסכין
צמר (ומכאן ה' ד'
ירושלמי. רשות הניטל
שלה מכוון משער לשער
ומפולט ויש ס' דריסמ
שס' ריטוב ויחב שס'
עשרה אמה אילמלא
שמועלן לדומיה בכל
לילה מימינ' עליה בשפת
משום רשות הרבים אצל
נעלה לדמות משהו לא
כחור של רש' ומענינ'
אח כולה וכל זמן שלא
עירטו הוא כרמליית ולא
מימינ' עליה ורבי נמי
אמרין פתח תמרה (ק'
קא). ירושלמי כרמליית
היא [לפיל ל'].

[ע"כ שיך לעמוד א]

חוקקין אהשלים. דבר
שאין בו שיעור ויש ס'ס
ורבנן דתקא חוקקין
ולשלים לכתשור אמרין
כחלון דחוקקין לוי ושבח
א"ר: מקום שאין בו
ארכובה ע"א ארכובה.
עומד בין רשות הרבים
לרשות היחיד הולך וליפא
מקום שחב ללו רשות
גאפיה נפשיה הוא ונעיל
להלכה ולפאה ויחייב מקום
פטור [לפיל ט.]. רובב
ועומד בין רה"ר לרה"ר
יש לנו היכי כגון גינה
מן הארץ ג' וזלו היה
רובב ד' היה נקרא רשות
למענו והוא כרמליית
ואסור ללחן וללחן אצל
עכשו נקרא מקום פטור
ומותר ללחן וללחן ללחן

מביא מפתח ומניח באיסקופה. פירש צקונטרס דמנהא מדקדק
דהדר ציה ר' מאיר משערי גינה ולא גזר לעומד ברשות
הרבים שלא יעלטל כרמליית דהא איסקופה כרמליית היא כדאמרין
לקמן ואין נראה לר"י דמכאן אין להוכיח דלכא לאוקמה למחר פותח
ונועל כגון שעומד על האיסקופה וכן

נריך לפרש דאי ברשות הרבים קאי
מאי וכן דמשמע דומיא דההוא
דשערי גינה" ונראה לר"י כמו שהגיה
צקונטרס צפירושו דמסיפא גוכח
דהדר זה רצי מאיר משערי גינה
דקמי ונמלה מני' מניחו צננעול
ולתמר פותח דקין דכי קאי נמי על
האיסקופה הוה ליה מכרמליית לרשות
היחיד דע"כ איסקופה כרמליית היא
דאי מקום פטור אמאי נריך להניח
המפתח צננעול ימיו צאיסקופה:
מדקאמר וכן הנויות מב"ע
דבאיסקופ' כרמליית.

דוכן משמע דומיא דשערי גינה ואי
הוא איסקופת רשות היחיד אס כן
היה מטלטל מרשות היחיד לכרמליית
וכן אס הימה רה"ר היה מטלטל
מרשות הרבים לכרמליית ולא היו
דומיא דשערי גינה לאסרי צני האי
גוונא: **אין** חוקקין. והיו מקום פטור
הוא דקאמר ומניחו צאיסקופה הוא
דקן ברשות הרבים אלא דקמתח
לא מייננו צקרקע משום היכי לא
נקיט לה: **רבי** יוסי אומר איסור
נהגו בו והתירו להם. ואס אמר
והא אמרין צנדרים צפרק ואלו
נדרים (ק' פה). וצפרק מקום שנהגו
ואחרים נהגו צהס איסור אי אחי
רשאי להמירן צפנייה ויש לומר
דהיינו כשיודעים שמוחר ומחמירין
על עמנן שלא ירגילו צני אדם להקל
ויצאו להמיר איסור אצל אס מחמירין
מחמת טעות מותר להמיר צפנייה':

כי פליגי בשאין ניטל באיגודו.
ר"י מפרש דדוקא הכה שרי
משום דבראשו גלוסקטא אצל צאין
בראשו גלוסקטא מודה דאסור אפי'
קשור גדלת וצמירא ליה' כרצנן
לרצי יהודה צנגר הנגדר אי נמי
צמירא (ה) ליה כר' יהודה דשרי צנגר
והכה איירי צקשור צעיצרא דדשא
דמודה רצי יהודה צשאניו ניטל
צאיגודו דמנוכה צסמון ומשום הכי
צעי צמתיתין שיהא צבראשו
גלוסקטא

אמר רבי אליעזר מעשה בכנסת¹² שבמבריאי שהיו נוהגין בו היתר עד
שבא רבן גמליאל והזקנים ואסרו להן ר' יוסי אומר איסור נהגו בו ובא
רבן גמליאל והזקנים והתירו להן: **גמ'** בניטל באגודו כ"ע לא פליגי¹³ כי פליגי

אלא אם כן עשו וכו'. אסיפא קאי דהשתחא כי קאי צגינה קאי
צרשות היחיד ועולה עד לרקיע⁷: שערי גינה. סתם מנעוליהן צגינה
עשרה ורמזין ארבעה ורשות היחיד הן: בית שער. בית קטן ופתח
הגינה פתוח צ" וצשערי הגינה הסמוכין לרשות הרבים עסקין
מדקמי סיפא וכן תנויות הפתוחות
לרשות הרבים: פותח ונועל (ה) בפנים.
דציה שער רשות היחיד הוא וכן
כשהוא מחוץ: לא לבאן ולא לבאן
אפורין מכאן ומכאן. להמנעול
רשות היחיד הוא ולא ע"פ שהמפתח
מונח עליו גזר ר' מאיר שלא יעמוד
ברשות הרבים ואלו צגינה יעמוד
מפתח של רשות היחיד שמה יציאתו
אלנו לרשות הרבים או לכרמליית:
ונועל מבחוץ מכאן ומכאן פותח ונועל כאן
וכאן אין להן לא לבאן ולא לבאן אסורין
כאן וכאן וכן הנויות הפתוחות לרה"ר בזמן
שהמנעול למטה מעשרה מביא מפתח
מערב שבת ומניחו באיסקופה למחר פותח
ונועל¹⁴ ומחזירו לאיסקופה¹⁵ ובזמן שהמנעול
למעלה מעשרה מביא מפתח מערב שבת
ומניחו במנעול למחר פותח ונועל ומחזירו
למקומו דברי רבי מאיר והכמים אומרים אף
בזמן שהמנעול למעלה מעשרה מפתח
מביא מפתח מערב שבת ומניחו באיסקופה
למחר פותח ונועל ומחזירו למקומו או
בחלון שעל גבי הפתח אם יש בחלון ארבעה
על ארבעה אסור מפני שהוא כמוציא
מרשות לרשות מדקאמר וכן הנויות מכלל
דבאיסקופת כרמליית עסקין האי מנעול
היכי דמי אי דלית ביה ארבעה מקום פטור
הוא ואי אית ביה ארבעה ביה לימא רבנן
אף בזמן שהמנעול למעלה מ' מביא מפתח
מע"ש ומניחו באיסקופה למחר פותח ונועל
בו ומחזירו לאיסקופה או לחלון שעל גבי
הפתח¹⁶ והא קא מטלטל מכרמליית לרה"ר
אמר אביי לעולם דאין בו ארבעה ויש בו
לחוק ולהשלימו לר' ובהא פליגי¹⁷ דר"מ
סבר חוקקין להשלים ורבנן סברי אין חוקקין
להשלים אמר רב ביבי בר אביי ש"מ מהא
מתניתא תלת ש"מ חוקקין להשלים וש"מ
הדר ביה ר"מ משערי גינה ושמועת מינה
מדרבנן איתא לדרב דימי¹⁸ דכי אתא רב
דימי א"ר יוחנן מקום שאין בו ארבעה על
ארבעה מותר לבני רשות הרבים ולבני
רשות היחיד לכתף עליו ובלבד שלא
יחליפו: **מתני'** נגר שיש בראשו

גלוסקטא רבי אליעזר¹⁹ אסור ורבי יוסי²⁰ מתיר
אמר רבי אליעזר מעשה בכנסת²¹ שבמבריאי שהיו נוהגין בו היתר עד
שבא רבן גמליאל והזקנים ואסרו להן ר' יוסי אומר איסור נהגו בו ובא
רבן גמליאל והזקנים והתירו להן: **גמ'** בניטל באגודו כ"ע לא פליגי²² כי פליגי

והא אמרין צנדרים צפרק ואלו
נדרים (ק' פה). וצפרק מקום שנהגו
ואחרים נהגו צהס איסור אי אחי
רשאי להמירן צפנייה ויש לומר
דהיינו כשיודעים שמוחר ומחמירין
על עמנן שלא ירגילו צני אדם להקל
ויצאו להמיר איסור אצל אס מחמירין
מחמת טעות מותר להמיר צפנייה':

כי פליגי בשאין ניטל באיגודו.
ר"י מפרש דדוקא הכה שרי
משום דבראשו גלוסקטא אצל צאין
בראשו גלוסקטא מודה דאסור אפי'
קשור גדלת וצמירא ליה' כרצנן
לרצי יהודה צנגר הנגדר אי נמי
צמירא (ה) ליה כר' יהודה דשרי צנגר
והכה איירי צקשור צעיצרא דדשא
דמודה רצי יהודה צשאניו ניטל
צאיגודו דמנוכה צסמון ומשום הכי
צעי צמתיתין שיהא צבראשו
גלוסקטא

אמר רבי אליעזר מעשה בכנסת²³ שבמבריאי שהיו נוהגין בו היתר עד
שבא רבן גמליאל והזקנים ואסרו להן ר' יוסי אומר איסור נהגו בו ובא
רבן גמליאל והזקנים והתירו להן: **גמ'** בניטל באגודו כ"ע לא פליגי²⁴ כי פליגי

והא אמרין צנדרים צפרק ואלו
נדרים (ק' פה). וצפרק מקום שנהגו
ואחרים נהגו צהס איסור אי אחי
רשאי להמירן צפנייה ויש לומר
דהיינו כשיודעים שמוחר ומחמירין
על עמנן שלא ירגילו צני אדם להקל
ויצאו להמיר איסור אצל אס מחמירין
מחמת טעות מותר להמיר צפנייה':

א) צ"י תוס' לעיל פט:
רצ"ב (ג) [לעיל א]: ג:
צג א) ק. יומא ט"א:
צג א) ט: תליל ט. ע.
פס: [ט, ט] (ז) לעיל לב.
ה) דף ס"ג (1) צ"י בדבר
ש"מ (מהרש"א).
ז) [ע"פ מוס' פסחים קד
גא. ד"ה יא אה"ל].

הנהגות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה פותח
ונועל מבפנים וכו'
כשהוא מבחוץ הס"ד:
(ג) ד"ה למחר פותח
הוא וכו' עומד ברשות
הרבים ומטלטל כ"ע
ותנויות "ועל האיסקופה"
נמקם: (א) ד"ה
למחר פותח ונועל וכו'
למנעול קא מפיק:
(ז) ד"ה ו"ש"מ מדרבנן
למחר אס על החלון
ארבעה: (ה) תוס' ד"ה
כי פליגי וכו' אי נמי
סיפא להו כר' יהודה:

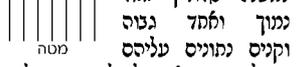
הנהגות וציונים

א) "פתח" ליתא בדפוס
שאלוניקי. וכן ליתא
בכמה ראשונים. ויש
גורסים "פתחי" ואינם
גורסים "שערי". ר"ף
שערי פתחי גינה:
ב) פותח ונועל בו (דפוס
שאלוניקי). וכן בסמוך:
ג) "א" לחלון שעל גבי
הפתח" ליתא בדפוס
שאלוניקי. וכן ליתא
בראשונים ובכתיב:
ד) צ"ל אצטור (גאון
יעקב, רש"י, ר"קס
ע"ש): ה) בדפוס
התנחומים אחר "דשרי"
הבכתיב: ו) בדפוס
שאלוניקי נוסף דשרי.
ז) כ"ה בכמה ראשונים
והתנחומים אחר "דשרי"
הבכתיב: ח) פותח ונועל
א"ר ורש"י על הר"ף
ובת"י: ט) צ"ל כנינה
והתנחומים אחר "דשרי"
ובת"י: י) רש"י על רש"י
בכתיב: י"א כ"ה בס"א
מדוייקים מחק כל
הדבר והמת שרשי
מפרש אח"כ לחיך והוא
לשון ראשון של צקונטרס
והוא בר ש"י כאשר
פירושו הוספות
(מהרש"ל). וע"י א"י ס'
רח: י"ב בדפוס שאלוניקי
ירושלמי: י"ג רובב
המנעול" וכו"ה ברי"ף:
י"ד רש"י על הר"ף:
י"ה רש"י מ"ז (גליון).
י"ז רובב בצדו בס"א אינו
הוא לשון ראשון של
צקונטרס: י"ח "סיפא נמי"
ליתא בדפוס (עד דפוס
בדפוס): י"ט בדפוס
נוסף "ברשות הרבים"
(השמיטתו) בדפוס
בבליהו) וכו"ה תבין
דברי מהרש"ל:
כ) צ"ל א"ר (דפוס)
שהיו למטהרש"ל ולב"ח,
ולא הוצרכו להגיה
כסמכות: ל) דפוס
עומד על האסקופה
ברשות הרבים מטלטל.
משהו הגיה לכפוננו,
וע"י דק"ס:

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס
עב הוספות
מסורת הש"ס
(א) [שנת קל"ה] (ב) [שנת קל"ה]
(ג) [שנת קל"ה] (ד) [שנת קל"ה]
(ה) [שנת קל"ה] (ו) [שנת קל"ה]
(ז) [שנת קל"ה] (ח) [שנת קל"ה]
(ט) [שנת קל"ה] (י) [שנת קל"ה]
(יא) [שנת קל"ה] (יב) [שנת קל"ה]
(יג) [שנת קל"ה] (יד) [שנת קל"ה]
(טו) [שנת קל"ה] (טז) [שנת קל"ה]
(יז) [שנת קל"ה] (יח) [שנת קל"ה]
(יט) [שנת קל"ה] (כ) [שנת קל"ה]
(כא) [שנת קל"ה] (כב) [שנת קל"ה]
(כג) [שנת קל"ה] (כד) [שנת קל"ה]
(כה) [שנת קל"ה] (כו) [שנת קל"ה]
(כז) [שנת קל"ה] (כח) [שנת קל"ה]
(כט) [שנת קל"ה] (ל) [שנת קל"ה]
[...]

גגה עד מקום ששפת יריעה כלל שס
לא הרחיק טפח דהוי כולה
כל דופן קרוי וזמן שללכסונה
משועף זרוען וזמן שללכסונה
(א) [שנת קל"ה] (ב) [שנת קל"ה]
(ג) [שנת קל"ה] (ד) [שנת קל"ה]
(ה) [שנת קל"ה] (ו) [שנת קל"ה]
(ז) [שנת קל"ה] (ח) [שנת קל"ה]
(ט) [שנת קל"ה] (י) [שנת קל"ה]
(יא) [שנת קל"ה] (יב) [שנת קל"ה]
(יג) [שנת קל"ה] (יד) [שנת קל"ה]
(טו) [שנת קל"ה] (טז) [שנת קל"ה]
(יז) [שנת קל"ה] (יח) [שנת קל"ה]
(יט) [שנת קל"ה] (כ) [שנת קל"ה]
(כא) [שנת קל"ה] (כב) [שנת קל"ה]
(כג) [שנת קל"ה] (כד) [שנת קל"ה]
(כה) [שנת קל"ה] (כו) [שנת קל"ה]
(כז) [שנת קל"ה] (כח) [שנת קל"ה]
(כט) [שנת קל"ה] (ל) [שנת קל"ה]
[...]

הגהות הב"ח
(א) [שנת קל"ה] (ב) [שנת קל"ה]
(ג) [שנת קל"ה] (ד) [שנת קל"ה]
(ה) [שנת קל"ה] (ו) [שנת קל"ה]
(ז) [שנת קל"ה] (ח) [שנת קל"ה]
(ט) [שנת קל"ה] (י) [שנת קל"ה]
(יא) [שנת קל"ה] (יב) [שנת קל"ה]
(יג) [שנת קל"ה] (יד) [שנת קל"ה]
(טו) [שנת קל"ה] (טז) [שנת קל"ה]
(יז) [שנת קל"ה] (יח) [שנת קל"ה]
(יט) [שנת קל"ה] (כ) [שנת קל"ה]
(כא) [שנת קל"ה] (כב) [שנת קל"ה]
(כג) [שנת קל"ה] (כד) [שנת קל"ה]
(כה) [שנת קל"ה] (כו) [שנת קל"ה]
(כז) [שנת קל"ה] (כח) [שנת קל"ה]
(כט) [שנת קל"ה] (ל) [שנת קל"ה]
[...]

מקלטין שגבשס לנקלטין שגבגליה
ופורס על המטה שמיס ושליס כלימס
קטנות גבגס ויריעה גדולה פרוסה
סביב המטה לפנות: פיינא שרי: מורי
כועס של לבד שקוין פלטיי מורר
ללחס ו צגשנת: הו דאית ביה
מפח. שיינא טפח רוחס שפמו
להלן מרלשו אסיר דהוי חלל: שריב
גבליידיה. הלרדך צטלמו להלן
מרלשו והוליידיה טפח הכי נמי דלסור:
אלא הו דמיידיה דו דלל מיידיה:
וטעמא לא משוס חלל הו חלל
דילמא נפיל מרשייה וזמי ללמיי
הלך כי מיידיה וקסור: צלוועה
מתת זולרו שרי וזי לא אסור:
מתני' מחזירין ציר התחתון.
של דלת חלון: צירי תיבה ומגדל
שפתמין דמיידין דלח התחתון כל
זמן שלל ילל העליון נוט להמורו
ואין כלן צנין: אבא לא במדינה.
גזירה שמתא יתקע צנרון או צמקטת
דהויא מללכה: והעליון כאן וכאן
אסור. דמיון שילא העליון כולו
טפל והוי כזניה וקא סבר יס צנין
כללים ומללכה לא חסרה אפייל
צמקטת: גבא' במקדש מחזירין.
כגון שצריכין לו לדבר קרנן כגון
שהיה שם מלח או לצונה או קטורת
ואין שעות צמקטת: ובמדינה דוחקין.
אס לא ילל כולו ממור האסקופה
אלא החמיל לשמט דוחקין אותו לחור
צלעו: אנפיינא דר"א: והעליון כאן
וכאן אסור להחזיר. דהוי צנין
מנש: שמו יתקע. שמתא יתקעו
צמקטת וצנרון והויא מללכה.
ואחתמנה: צמדיה קאי דל אלעיון
קאי וצמקטת הוה ליה שעות דתך
מורה גזירה משוס שמתא יתקע ואמאי
מיתסר צמקטת דלמר והעליון כלן
אי

בשיפועה טפח אבל יש בשיפועה טפח
שיפועי אהלים כאהלים דמו: ואמר רב שישא
בריה דרב אידי מיינא שרי והתניא אסור לא
קשיא הא דאית ביה טפח הא דלית ביה טפח
אלא מעתה שרביב בגלימיה טפח הכי נמו
דאסור אלא לא קשיא: הא דמיהדק הא דלא
מיהדק: מתני' מחזירין ציר התחתון
במקדש אבל לא במדינה והעליון כאן וכאן
אסור רבי יהודה אומר העליון במקדש
והתחתון במדינה: גבא' תנו רבנן: ציר דלת
שידה תיבה ומגדל במקדש מחזירין במדינה
דוחקין והעליון כאן וכאן לא יחזור גזרה
שמאל יתקע ואם תקע הייב המאת של בור
ושל דות ושל יציע לא יחזור ואם החזיר
הייב המאת: מתני' מחזירין רמיה במקדש
אבל לא במדינה אם בתחילה כאן וכאן
אסור: גבא' תנו רבנן רמיה שפרשה מעל גבי
מכה מחזירין: בשבת ר' יהודה אומר הוחלקה
למטה דוחקה למעלה למעלה דוחקה למטה
ומגלה מקצת הרמיה ומקנה פי המכה
וחזור ומגלה מקצת רמיה ומקנה פי המכה
ורמיה עצמה לא יקנה מפני שהוא ממרח
ואם מירח הייב המאת אסור רב יהודה אומר
שמואל הלכה כר' יהודה אומר רב חסדא לא
שנו אלא שפירשה על גבי כלי אבל פירשה
על גבי קרקע דברי הכל אסור אסור מר בר
רב אשי הוה קאימנא קמיה אבא נפלה ליה
אבי דאיה וקא מהדר ליה אמונא ליה לא
סבר לה מר לרא דאמר רב חסדא מחלוקת
שפירשה על גבי כלי אבל פירשה על גבי
קרקע אסור ואמר שמואל הלכה כרבי יהודה
אמר ר' אשי שמיע לי כלומר לא סברא לי:
מתני' קושירין נימא במקדש אבל לא
במדינה ואם בתחילה כאן וכאן אסור:
גבא' ורמינהו נימא כגור שנפסקה לא היה
קושרה אלא עונבה לא קשיא רבנן והא
ר' אליעזר לרבי אליעזר דאמר מכשירי מצוה
דוחין את השבת קושרה לרבנן דאמרי
אין דוחין עונבה אי רבי אליעזר אפילו
לבתחילה נמי אלא לא קשיא הא רבי
יהודה והא רבנן ורבי יהודה אליבא דמאן
אי

הא דמיהדק הא דלא מיהדק. פירש
אסור וזמי לא מומיין אומן כועצין של לבד אע"פ
שמאהיל טפח וצנדה קשור תחת גזרונ של יפול וזמי
לאיתוי ד' מופת צנדה ר"ח אלל ר"ח מפרס
היולא מן הכועס חוק שאינו נכפף
וגראה חלל ולפי זה כועס אסורין:
והעליון כאן וכאן אסור. פי
צמקטת דקסבר יס
צנין וסמיה צכליס דעל שדה
תיבה ומגדל קאמר דל צמקטת
וימנה אטו ממני כביש דלצ"ה אין
צנין וסמיה צכליס צנ"צ דצ"ה
(א) ועוד קשה דצמקטת גבי
והעליון כאן וכאן אסור שמתא יתקע
דחק לפרס דשמתא יתקע קאי על
צמקטת דל אלעיון לא היה אסור
צמקטת דלח שעות צמקטת דוחק
גדול הוה וזמנה כביש דלצ"ה ז"ל
העליון הוה דלצנן דשעות גדולה
זמנה לא המירו צמקטת וטובא
אשמתן דלח המירו צמקטת (א) כגון
סדור הקנים ומלמלן דלמי דומה
לח השבת:
מחזירין רמיה במקדש אבא לא
במדינה. פי צמקטת
גזירה שמתא ימרח חלל לשחיקת
צמקטת ליכא למישח כיון דמתמול
הוה עלייה וקשה דצמקטת צמנה אשה
(שנת דף סד): אמר אשה יונאה
צפילפל וצנרגיר מלח ואס נפל לא
חזיר ואמאי כיון דכנה הי עלייה
וש לומר דתת טעמא לפי שגראה
כמי שמתחיל להוליא לחון ואמי
למשרי הולאה והר"ר יוסף פירש
לס הטעם משוס שחיקת צמקטת
וכן יש לפרש צמקטת וקטן רמיה
לרבותא דלח על גב דלמיה למישח
לשחיקת צמקטת ומלמיות אפי' הכי
מחזירין צמקטת:
רמיה שפירשה מחזירין אותה.
ואת"ל ומ"ס דלמר' גבי
פילפל וצנרגיר מלח נפל לא חזיר
וי"ל דחך דלפילל אייני טעמא על גבי
קרקע והכא טעמא על גבי כלי
דלמר רב חסדא צמקטת ורב אשי
דקאמר צמקטת לא שמיס לי לא
קאי אדרב חסדא כדפירש צמקטת
אלא קאי אהלכה כר' יהודה אלל
אמילתא דרב חסדא לא פליג ומודה
דלח שרו רבנן אלל כלי ועוד י"ל
הוה דגרגיר מלח אחי כרבי יהודה
דלמר כהא:

עין משפט
נר מצוה
ז' א ב מ"י פ"ז מהלכות
שנת הלכה לא ומנה"ט
ט"ו ע"ה א"ח כ"י ט"ה סע"ק
ח"ט:
נ' ג מ"י פ"ז ע"ה א"ח
קמ"ט ע"ה ט"ו ע"ה א"ח
כ"י ש"ה סע"ה א'
נ"ד ד מ"י פ"ז מה"ה
שנת הלכה כ"ה קמ"ט ע"ה
ט"ו ע"ה א"ח ט"ו ע"ה א"ח
ט"ו ע"ה א'
נ"ה א"ח ט"ו ע"ה א'
נ"ו מ"י פ"ז מה"ה א"ח
הלכה ו':

רבינו הנגאל

לילי שבת כדו שיהא
האור נכנס על הצאן
וגזר בשבת המורה פורס
זמנן שאר הבריא וכו' בה
הענין להיות לחון על
דכין רוחה בה מתמול
פרשה קצת הבריא
טפח נשח אחר טפח
מתמול אהל צבצור
מוסף על אהל פריא אתה
שירי דין. וזמן דין
פרוכה. אמר שמואל
מורש ר' חייא כולה
החזרה מורח לנתותה כו'
אבל יש בגזר טפח או
פחות מג' סמון לנג רוח
טפח או נתחא מפוריא
טפח או אית שפירש
טפח. אי אית דהי מתוך
אסיר ושפירע אהלים
כאהלים. זמן. סידאם.
פי' הכועס ששל ראש
הארס שיש לו כפיים
וצמקטת כגון שפירש
פשוטות גזרות על הפנים
מפני השבשש אדם מרחק
אפי' יש בו טפח (א) שרי
ואי לא אסור: מתני'
מחזירין ציר התחתון
במקדש. ת"י ציר דלת
של שדה ושל מורה ושל
יתקע כו'. פי' שמתא
מקנה בה מספר.
ס' יהודה אומר פרשה אין
מחזירין אותה בכל אלא
הוחלקה מבנה ליה
דוחקה למעלה על גבי
מכה וכן א' הוחלקה
למעלה דוחקה לפנה
ומגלה מקצת רמיה
ונקנה פי המכה וחזור
ומגלה מקצת רמיה
ונקנה פי המכה כו'.
אמר רב חסדא לא
שנו אלא שפירשה
ע"ה כלי דתיק מחד
לחזירה ור' יהודה
אומר. אבל פירשה ע"ה
קרקע דברי הכל אסור
לחזירה. אסור מר בר
רב אשי הוינא קאים
קמיה אבא כו'. וק"ל
כרב אשי דהוה חתא.
ואם בתחילה [התחתון]
רמיה [העליון] במקדש
אסור כל שכן במדינה

גליון הש"ס

מתני' קושירין נימא
עין סוכה דף ע"ב ד"ה
וענין:

גליון הש"ס

מתני' קושירין נימא
עין סוכה דף ע"ב ד"ה
וענין:

רב נסים נאון

בשבת ואין צריך לומר
ביום ויאת נמי נשם
קול תולין את המסורת:
מחזירין רמיה במקדש
אבל לא במדינה. במ"ס
ירוש' בפרק אי' (דף י"א)
גרסי מאי טעמא התייר
חזרת רמיה במקדש
ואוקמה בכזו שעבוד
עבדו והוינא דאמר
עולא י' בדרם התייר
סופן משום תחילת ואלו
הן עור לפני הירידה
והרמי תחילת חזרת
רמיה במקדש קא משמע
לן חזרתו רמיה משום
תחילתו כזו דבר בעבדה
אין דלא בר בעבדה לא:
רבי אליעזר אומר
מכשירי מצוה דוחה
את השבת. עיקר דבריו
במ"ס שבת ב"ר
אליעזר אומר אם לא
הביא כלי מע"ש דף
ק"ל דתני ועוד אומר
ר' אליעזר כוחתין
עצמם לעשות פתמים
ולעשות ברזל ותינא
מילה וכל מכשיריה

גליון הש"ס

בשבת ואין צריך לומר
ביום ויאת נמי נשם
קול תולין את המסורת:
מחזירין רמיה במקדש
אבל לא במדינה. במ"ס
ירוש' בפרק אי' (דף י"א)
גרסי מאי טעמא התייר
חזרת רמיה במקדש
ואוקמה בכזו שעבוד
עבדו והוינא דאמר
עולא י' בדרם התייר
סופן משום תחילת ואלו
הן עור לפני הירידה
והרמי תחילת חזרת
רמיה במקדש קא משמע
לן חזרתו רמיה משום
תחילתו כזו דבר בעבדה
אין דלא בר בעבדה לא:
רבי אליעזר אומר
מכשירי מצוה דוחה
את השבת. עיקר דבריו
במ"ס שבת ב"ר
אליעזר אומר אם לא
הביא כלי מע"ש דף
ק"ל דתני ועוד אומר
ר' אליעזר כוחתין
עצמם לעשות פתמים
ולעשות ברזל ותינא
מילה וכל מכשיריה

רב נסים נאון

בשבת ואין צריך לומר
ביום ויאת נמי נשם
קול תולין את המסורת:
מחזירין רמיה במקדש
אבל לא במדינה. במ"ס
ירוש' בפרק אי' (דף י"א)
גרסי מאי טעמא התייר
חזרת רמיה במקדש
ואוקמה בכזו שעבוד
עבדו והוינא דאמר
עולא י' בדרם התייר
סופן משום תחילת ואלו
הן עור לפני הירידה
והרמי תחילת חזרת
רמיה במקדש קא משמע
לן חזרתו רמיה משום
תחילתו כזו דבר בעבדה
אין דלא בר בעבדה לא:
רבי אליעזר אומר
מכשירי מצוה דוחה
את השבת. עיקר דבריו
במ"ס שבת ב"ר
אליעזר אומר אם לא
הביא כלי מע"ש דף
ק"ל דתני ועוד אומר
ר' אליעזר כוחתין
עצמם לעשות פתמים
ולעשות ברזל ותינא
מילה וכל מכשיריה

רב נסים נאון

בשבת ואין צריך לומר
ביום ויאת נמי נשם
קול תולין את המסורת:
מחזירין רמיה במקדש
אבל לא במדינה. במ"ס
ירוש' בפרק אי' (דף י"א)
גרסי מאי טעמא התייר
חזרת רמיה במקדש
ואוקמה בכזו שעבוד
עבדו והוינא דאמר
עולא י' בדרם התייר
סופן משום תחילת ואלו
הן עור לפני הירידה
והרמי תחילת חזרת
רמיה במקדש קא משמע
לן חזרתו רמיה משום
תחילתו כזו דבר בעבדה
אין דלא בר בעבדה לא:
רבי אליעזר אומר
מכשירי מצוה דוחה
את השבת. עיקר דבריו
במ"ס שבת ב"ר
אליעזר אומר אם לא
הביא כלי מע"ש דף
ק"ל דתני ועוד אומר
ר' אליעזר כוחתין
עצמם לעשות פתמים
ולעשות ברזל ותינא
מילה וכל מכשיריה

רב נסים נאון

בשבת ואין צריך לומר
ביום ויאת נמי נשם
קול תולין את המסורת:
מחזירין רמיה במקדש
אבל לא במדינה. במ"ס
ירוש' בפרק אי' (דף י"א)
גרסי מאי טעמא התייר
חזרת רמיה במקדש
ואוקמה בכזו שעבוד
עבדו והוינא דאמר
עולא י' בדרם התייר
סופן משום תחילת ואלו
הן עור לפני הירידה
והרמי תחילת חזרת
רמיה במקדש קא משמע
לן חזרתו רמיה משום
תחילתו כזו דבר בעבדה
אין דלא בר בעבדה לא:
רבי אליעזר אומר
מכשירי מצוה דוחה
את השבת. עיקר דבריו
במ"ס שבת ב"ר
אליעזר אומר אם לא
הביא כלי מע"ש דף
ק"ל דתני ועוד אומר
ר' אליעזר כוחתין
עצמם לעשות פתמים
ולעשות ברזל ותינא
מילה וכל מכשיריה

הגהות וצינים

[...]

הגהות וצינים

[...]

הגהות וצינים

[...]

הגהות וצינים

[...]

הגהות וצינים

[...]